

1997 - mormor

Året var 1997 , datumet den 16 augusti.. jag befann mig på michael jackson konserten, medans du låg i Borås Lasarett i en säg och led. Det var denna dag du svävade upp mot lycka, mot ett ställe var smärta inte excisterar mot evigt liv.

jag såg på mammas och pappas bröllops film idag. Du såg så lycklig ut men ändå kunde man känna din smärta av att veta att det itne var långt kvar. Din blick sa Tacksamhet jag kan riktigt tänka var din tanke var : \"Tack Gud att jag fått vara med på denna underbara dag när min dotter gifter sig, Tack Gud att jag inte fått ha smärtan under denna sermoni. Tack Gud Tack ! \" det sa din blick, den var full av tacksamhet.

Förlåt mormor .. Förlåt.. jag önskar med hela mitt hjärta att jag kunde ta tillbaka tiden, så jag kunde spenderat den med dig. Saknar dig så ohörgit mkt. tår efter tår faller, Förlåt mormor.. jag vet att det är försent nu men jag vill ändå säga förlåt. jag borde ha varit där.. jag borde ha varit där den dagen.. Det är som om en attack med skuldkänslor tar över mig.. då när din rädsla var som störst var jag inte där .. förlåt. dom sista timmarna borde jag ha suttit där bredvid dej. Mormor jag kan känna din räddsla och de gör mig ledsen.. ville inte att det skulle sluta så här kommer aldrig kunna förlåta mig själv. Det har gått 10 år nu och jag kommer aldrig kunna förlåta mig själv för att jag lät dig lida själv.. om jag bara kunde ge mitt liv så att du kunde fått några extra skulle jag göra det. Mormor jag önskar att cansern kunde ha ätit upp mig bit efter bit istället. Vill bara få krama om dej igen. Saknar dej så mkt att jag har bara lust att ropa

dagen kom och det var dags att du skulle begravas, men vad gjorde jag. jag ville bara leka.. jag kunde inte fatta att du försvunnit.. att du var borta för evigt. att jag aldrig skulle kunna krama om dej igen.. att jag aldrig mer skulle kunna skratta med dig aldrig mer kunna äta din goda mat.. Aldrig få se ditt vackra jag. men nu får jag lida resten av mitt liv för det jag har gjort och för det jag inte har gjort. att jag aldrig kunde ta den lilla tid av livet och ge den till dej.. Nu sitte rjag här i balkongen på 3 vånging och kollar mot himlen.. om du bara kunde komma ner igen... bara för en liten stund i alla fall... bara en sådan liten stund så jag kunde säga förlåt och att jag kunde få krama om dig..

Detta är mitt råd. Ta vara av den tiden vi har här på jorden med nära och kära vi vet aldrig när det är försent.